

ὁ Καιρὸς ἢ Χρόνος τῆς ζωῆς μας
πολλὰ ὀλιγάτως, ἕατι θεμε-
λιώνεται εἰς εἷα βραχύτατον νῦν.
ἢ καὶ πολλὰ τίμιος, ἕατι ἀνα-
φέρεται εἰς μίαν παντοπύλῳ αἰ-
διότῳ.

109

ΚΤΡΙΑΚΗ, Γ'. Περὶ Θανάτου.

Πῶς τὰτος ὁ Θάνατος ὅπως χωρίζει
τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ Κορμὶ δὲν
εἶναι φοβερός, καθὼς πολλοὶ τὸν
σοχάζονται ὡσαύτῃ μίγα κακὸν,
ἀμὴ εἶναι καλὸν φυσικὸν ὡς πρὸς
τὴν αἰτίαν, ἢ καλὸν ἠθικὸν,
ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα. 122

ΚΤΡΙΑΚΗ, Δ'. Περὶ Κεί-

σεως. Τὴν προηγουμένην δόξαν
τῆς Θεωρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν
σημείοις. Τὴν ἀλάθειαν ἐξέτα-
ξιν εἰς κάθε εἶδος κακίας. Καὶ
τὴν ἀμετάφραστον ἀπόφασιν ἐν
δικαιοσύνῃ.

135

ΚΤΡΙΑΚΗ, Ε'. Περὶ Σκανδά-

λε. Πῶς τὸ Σκανδάλον εἶναι εἷα
ἀμάρτημα ὅπως καὶ πᾶσαν ἕκαστην
ὑπερβαίνει κάθε ἄλλῳ θανάσι-
μον ἀμάρτημα.

148

Εἰς τὸ σωπτικὸν Πάθος. Φεικτὸν

εἰς τὴν τόσῳ Φιλανθρωπίαν ἢ
Ἀγαθότητα τῆς Θεῆς. Θρυπῶδες
εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν ἢ ἀχαρι-
σίαν τῆς ἀνθρώπου.

156

ΚΤΡΙΑΚΗ, τὸ Θωμᾶ. Ὅτι ἡ

μελέτη τῆς Θανάτου ἢ τῆς Παθῶν
τῆς Χριστοῦ, εἶναι ἢ τῆς Ἀναστά-
σεως τῆς τὸ ὑπέρμετρον μεγαλεῖον.

Καὶ τῆς Ἀναστάσεως μας ἢ ἀμε-
πίθετος, καὶ βεβεβαία ἐλπί-
δα.

175

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ.

ΚΤΡΙΑΚΗ, Α'. Περὶ Πί-
στεως. τὸ ψῆδος τῆς Χριστιανῆς
εἰς τὴν ἐπίδειξιν. Καὶ τὴν
ἀλήθειαν εἰς τὴν πράξιν. 183

ΚΤΡΙΑΚΗ, Β'. Περὶ τιμῆς τῆς
Εκκλησιῶν. Τὸ μεγαλεῖον τῆς
ἀγιότητος τῆς Εκκλησίας. Καὶ
τὸ ἀσεβέστατον σφάλμα, ὅπως εἶ-
ναι ἡ ἀδολφεία εἰς αὐτήν. 196

ΚΤΡΙΑΚΗ, Γ'. Περὶ Θλιψῶν
ταύτης τῆς ζωῆς πόσον ἀφέλιμους.
Τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς ἀγαράζον-
ται μὲ τὰ βάσανα. Καὶ ἡ Σω-
πτικῆς μὲ τὴν ἀπώλειαν. 203

ΚΤΡΙΑΚΗ, Δ'. Περὶ Ἐξομο-
λογήσεως. Τί εἶναι ἡ Ἐξομολό-
γησις, ἢ τί ἐκείνη ὑποχρεῖται.
Ποίαις ἢ ἀναγκαίαις περιστάσεσι ἕ-
να γένῃ ἀληθινὴ ἢ τελεία. 219

ΚΤΡΙΑΚΗ, Ε'. Περὶ προτερή-
ματος τῆς Ἀρετῆς. Πῶς μὲ τὴν
Ἀρετὴν ἢ καλὴν ζωὴν κερδαίνει
καθ' εἷας εἰς τὸν Κόσμον τὸ ἴδιον
ὅπως ἢμπορεῖ εἰς κερδήσει μὲ τὴν
ἀμάρτηαν.

227

Τῆς Ἀγίας ἢ Μεγάλῃ Παρασκώῃ.

Τὸ σωπτικὸν Πάθος τῆς Κυρίας
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

204

